

Ναι, καὶ οἱ αστυνομικοί ἔχουν μάνες

Του Πάσχου Μανδραβέλη

Πέρασαν σχεδόν σαράντα χρόνια από τη μεταπολίτευση και η Πανελλήνια Ομοσπονδία Αστυνομικών Υπαλλήλων (ΠΟΑΣΥ) ένιωσε την ανάγκη να πραγματοποιήσει ημερίδα για το προφανές. Ο τίτλος της ημερίδας (τον συντονισμό της οποίας ο γράφων είχε την τιμή να κάνει) είναι: «Και οι αστυνομικοί έχουν μάνες». Κατά τη διάρκειά της δεν βραβεύθηκαν μόνο οι αστυνομικοί που συνέλαβαν τους οπλισμένους με Καλάσνικοφ στη Βέροια. Βραβεύθηκε και ο κ. Λ. Τσολερίδης, μπρέρα αστυνομικού, η οποία κατά την προσαγωγή των κατηγορουμένων είχε το... κουράγιο να διαδηλώσει με αυτό το σύνθημα.

Είναι φυσιολογικό να υπάρ-

χει δημοκρατική χώρα στην οποία μια γυναίκα χρειάζεται θάρρος για να δηλώσει το προφανές; Είναι φυσιολογικό το ανώτατο συνδικαλιστικό όργανο των αστυνομικών να κάνει ημερίδα με τίτλο «Και οι αστυνομικοί έχουν μάνες»; Ωχι δεν είναι φυσιολογικό, αλλά είναι αναγκαίο.

Δυστυχώς στην Ελλάδα της κρίσης πρέπει να ξαναδούμε όλες τις εμπεδωμένες παραδοξές του κοινού μας Βίου, αυτά που σήμερα είναι σκληρά δόγματα. Δεν έχουμε να συζητήσουμε μόνο τα στοιχειώδη της οικονομίας -αν μπορούμε π.χ. να ξεδεύουμε εσαεί περισσότερα απ' όσα βγάζουμε• αλλά να απαντήσουμε και σε

άλλα ερωτήματα όπως:

συμβιώνουμε σε μια κοινωνία; Χρειάζομαστε αστυνομία; Τι σημαίνει νόμιμη θία; Τι σημαίνει παρανομία; Τι σημαίνει υπέρβαση εξουσίας; Πρέπει να μάθουμε όλα όσα έπρεπε ήδη να γνωρίζουμε από το γυμνασιακό μάθημα «Άγωγή του Πολίτη».

μέρος της κοινωνίας είναι και συνεπώς όλοι κουβαλάμε τα ίδια ελλείμματα παιδείας, τις ίδιες παθογένειες της μεταπλοτεύσης.

Ομως κάτι πρέπει να γίνει για να αλλάξουν τα πράγματα. Κάποιοι πρέπει να σπάσουν και αυτόν τον φαύλο κύκλο της με-

παραπάνω για να σβήσουν παιλίες προκαταλήψεις, που δικαιολογημένα γεννήθηκαν από το μετεμφυλιακό κράτος και τη δικτατορία και αδίκως επιβιώνουν μέχρι σήμερα. Επιβιώνουν επειδή κάποιοι αστυνομικοί υπερβαίνουν τα όρια της αρμοδιότητάς τους και δίνουν δικαιολογίες σε άλλους να λιπαίνουν το χωράφι της προκαταλήψης. Η αστυνομία πρέπει, λόγω και έργω, να διδάσκει καθημερινώς τη νομιμότητα. Πρέπει να κάνει τη δουλειά της κινούμενη μέσα στο δυσδιάκριτο πολλές φορές, αλλά τόσο αναγκαίο για τη συμβίωσή μας, πλέγμα του νόμου.

Η νομιμότητα δεν είναι κάπι που απλώς μας κάνει καλούς ανθρώπους. Δεν εφευρέθηκε τα πάντα από την αρχή και κάθε αστυνομικός κατανοήσουν ότι οι νόμοι δεν φτιάχτηκαν για να τους παραβαίνουμε, αλλά για να τους προστατεύουμε.

Πρέπει να δούμε τα πάντα από την αρχή. Κυρίως να αποδεχθούμε ότι η συμβίωση απαιτεί κανόνες τους οποίους πρέπει να εφαρμόζουν όλοι. Αν το καταφέρουμε, τα άλλα είναι εύκολα...

Η ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ

Τίποτε δεν είναι προφανές στην Ελλάδα. Ούτε καν ότι «Και οι αστυνομικοί έχουν μάνες». Τίποτε δεν είναι αυτονόπτο. Ούτε καν ότι νόμος είναι αυτό που ψηφίζει η Βουλή. Δεν είναι προφανές ούτε στους πολίτες ούτε στους αστυνομικούς• λογικό διότι και η αστυνομία

ταπολίτευσης. Κάποιος πρέπει να διδάξει την αξία του νόμου. Οι πολιτικοί, οι δημοσιογράφοι, οι άνθρωποι του πνεύματος έχουν μεγάλο μερίδιο από αυτήν τη δουλειά. Εχει όμως και ο αστυνομικός. Δεν αρκεί να κάνει καλά τη δουλειά του• χρειάζεται να κάνει και κάπι

Η ΑΥΓΗ

**Στην Βουλή τους έσφαζαν
κι αυτοί παρακολουθούσαν
τη σφαγή από την τηλεόραση**

Ανανδρανιστάκης Γ.

Που ήταν οι δημόσιοι υπάλληλοι το απόγευμα της Κυριακής; Γιατί έχω από την Βουλή θρίσκονταν μόνο πεντακόσιοι άνθρωποι και όχι εκαπτό, διακόσιες, τριακόσιες χιλιάδες; Μέσα τους έσφαζαν, τους έξοντων, τους έκοβαν το μέλλον κι αυτοί ήταν στις καφετέριες και στις ταβέρνες. Ούτε καν στις καφετέριες και στις ταβέρνες, σιγά μην τους έχουν μείνει χρήματα για καιρέ και φαγητό, μετά από τρία χρόνια ανελέπων περικοπών. Στα σπίτια τους ήταν κατά πάσα πιθανότητα και παρακολουθούσαν την εκτέλεση τους σε ζωντανή μετάδοση. Που ήταν λοιπόν οι δημόσιοι υπάλληλοι, όχι γενικώς οι εργάζομενοι ή οι άνεργοι, οι δημόσιοι υπάλληλοι; Γιατί δεν κατέβηκαν στο Σύνταγμα να ανατρέψουν τη νομοσχέδιο που ανοίγει διάπλατα την πόρτα των απολύσεων; Σιγά μην κατέβουμε με την ΓΣΕΕ και την ΑΔΕΔΥ, που με όσα έχουν συμβεί ελέγχονται ακόμα από το ΠΑΣΟΚ και τη ΝΔ. Αν κατέβαιναν στο δρόμο 100.000 άνθρωποι, η ΓΣΕΕ και η ΑΔΕΔΥ θα εξαφανίζονταν ως δια μαργίας: ο λαός έρχεται, ο Παναγόπουλος φεύγει. Ναι αλλά πως θα κατέβουμε έτσι στους δρόμους, χωρίς σχέδιο, χωρίς ολοκληρωμένη εναλλακτική πρόταση; Μα εδώ μιλάμε για την αποτροπή του συγκεκριμένου νομοσχέδιο που σας εξοντώνει, ποιο σχέδιο, ποια πρόταση. Και στο κάπω- κάτω, αυτό είναι το σχέδιο, να θυγείονται στη σχέδια τους. Τα υπόλοιπα έποντα.

Παγωμάρα, παράλυση, φόβος, απελπισία, τι από όλα αυτά εμποδίζει τους εργάζομενους στο δημόσιο να παλέψουν, όχι για τη σωτηρία των άλλων, αλλά για τη δική τους σωτηρία: Εκτός κι αν ισχύει το εγώ ελπίζω να τη βολέψω, ότι θα βρω δηλαδή ένα τρόπο, μέσω του γνωστού, μέσω του προϊστάμενου, μέσω του κόμματος, να αποφύγω το κακό. Τρία χρόνια Μηνημονίου θα έπρεπε, αγαπητές και αγαπητοί, να σας είχαν διδάξει ότι κανείς δεν μπορεί να ξεφύγει από το κακό. Σας το λένε άλλωστε κι ίδιοι: Απολύσουμε μόλις 15.000 στις 600.000, τίποτα δηλαδή, ένα γίλσχο 2,5%, αλλά σπάμε το ταμπού της μονιμότητας. Η καμπάνα χτυπάει για όλους, κανείς δεν είναι ασφαλής. Σήμερα είναι οι 15.000 που απολύνονται, αύριο οι 25.000 που θα τεθούν σε διαθεσιμότητα, μεθαύριο οι δεκάδες χιλιάδες συμβασιούχοι που θα χάσουν τις δουλειές τους. Κι αυτά για μία και μόνο δόση. Τι θα γίνει στην επόμενη ή στην μεθεπόμενη; Άλλα κι αυτοί που θα γλιτώσουν, θα ζουν υπό καθεστώς διαρκούς τρόμου, αν τους καταγγείλει ο διπλανός, ο από πάνω ή ο από κάτω για οιδήποτε, θα θεωρηθούν αυτομάτως επίορκοι και θα τεθούν σε διαθεσιμότητα, με το ερώτημα της απόλυτης.

Δεν πρόκειται απλώς για στάση πολιτική, πρόκειται για προϊστάμενα ανθρωπολογική μετάλλαξη, για αναστολή του ενστίκου της επιβίωσης. Αν και τα ένστικα είναι ενίστικα πιο ευφυή από τους ανθρώπους, αφήστε δε που έχουν την τάση να εργάζονται υπογείως.

ΑΝΕΥΘΥΝΟΤΗΤΑ ΚΑΙ ΑΝΤΙΦΑΣΕΙΣ

Στην πορεία για την έξοδο από την κρίση απαιτείται ξεκάθαρο σχέδιο από την κυβέρνηση, αλλά και σύνεση από τις κοινωνικές δυνάμεις.

Για παράδειγμα, η έντονη αντίδραση της συνδικαλιστικής πρεσβείας των εκπαιδευτικών για τη διεύρυνση κατά δύο ώρες εβδομαδιαίων των διδακτικών καθηκόντων τους δείχνει ότι δεν αντιλαμβάνονται την ανάγκη να «πιάνουν τόπο» τα χρήματα των φορολογουμένων! νΗ «αντίσταση» σε ρυθμίσεις που θα έπρεπε να είχαν γίνει ανεξαρτήτως Μνημονίου απλώς δυσκολεύει την εθνική προσπάθεια. Από την άλλη

πλευρά η κυβέρνηση σχεδιάζει άρον άρον την ιδιωτικοποίηση υπηρεσιών που παρέχονται ώχς τώρα από το κράτος, προκειμένου να μειώσει το μέγεθος του δημόσιου τομέα.

Πρόκειται για μία αντιφατική κίνηση: το Δημόσιο δεν θα μειώσει τις δαπάνες του – απλώς θα πάρουν τα χρήματα οι ιδιώτες, οι οποίοι προφανώς θα απολύσουν έναν αριθμό υπαλλήλων, οδηγώντας τους στην ανεργία.

Την ίδια στιγμή ωστόσο με πρόταση του ΠΑΣΟΚ προγραμματίζεται – και σωστά – η απασχόληση ανέργων στους δημόσιους για παροχή κοινωνικής εργασίας!

Με τον Γιάγκο Μικελλίδην

Κοίταζε τις παλαμίδες. Τις έβρισκε πολύ όμορφα ψάρια. Ένιωθε λυπημένος, πολύ λυπημένος. Όλα πήγαιναν κατά διαδόλου. Η πολιτική κατάσταση ήταν τραγική, παρόλο που τίποτε δεν φαινόταν στα φανερά. Οι Κύπριοι μουλωτοί παρακαλούσαν τα τεκταινόμενα. Μιλούσαν και συζητούσαν σαν αυτές οι καταστάσεις να μην συνέβαιναν σ' αυτούς, να συνέβαιναν σε άλλους. Αυτοί οι κιμπάρηδες, οι ωραίοι, έβλεπαν την κατάσταση ραγ excellence και πίστευαν ότι δεν θα συνέβαινε τίποτε ούτε σ' αυτούς ούτε στα παιδιά τους.

Η φτώχια παρόλο που τρυπούσε τα κόκκαλα τους, εντούτοις υποκρινόταν ότι τίποτε δεν συνέβαινε. Υπήρχε ακόμα κάποια οικονομική επιφάνεια και κάποια οικονομική ά